

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XT

Tuženik: Elliniko Dimosio

Izreka

Članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice, poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem je svaki vlasnik ili posjednik velikog osobnog vozila za privatnu uporabu čija je starost, izračunata od dana prve registracije u toj državi članici, veća od deset godina izuzet od plaćanja poreza na luksuzne proizvode, a da se pritom u obzir ne uzima eventualna ranija registracija u drugoj državi članici.

(¹) SL C 25, 21. 01. 2019.

Rješenje Suda (prvo vijeće) od 12. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad — Bugarska) — kazneni postupak protiv RH

(predmet C-8/19 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva (EU) 2016/343 — Članak 4. — Javna upućivanja na krivnju — Odluka o istražnom zatvoru — Pravna sredstva — Postupak ispitivanja zakonitosti te odluke — Poštovanje pretpostavke neđužnosti — Članak 267. UFEU-a — Članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na saslušanje u razumnom roku — Nacionalni propis koji ograničava pravo nacionalnih sudova da Sudu upute zahtjev za prethodnu odluku ili ih obvezuje da donesu odluku prije nego što dobiju odgovor na taj zahtjev — Stegovne sankcije u slučaju nepoštovanja tog propisa)

(2019/C 172/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog kaznenog postupka

RH

Izreka

1. Članak 267. UFEU-a i članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis, kako se tumači u sudskoj praksi, što ima za posljedicu to da je nacionalni sud dužan odlučiti o zakonitosti odluke o istražnom zatvoru a da pritom ne postoji mogućnost da Sudu podnese zahtjev za prethodnu odluku ili da pričekava njegov odgovor.

2. Članke 4. i 6. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 16., treba tumačiti na način da se zahtjevima koji proizlaze iz pretpostavke nedužnosti ne protivi to da, kada nadležni sud ispituje postoji li osnovana sumnja da je osumnjičenik ili optuženik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, kako bi odlučio o zakonitosti odluke o istražnom zatvoru, taj sud provede odvagivanje inkriminirajućih i oslobađajućih dokaza koji su mu podneseni te da obrazloži svoju odluku ne samo navođenjem utvrđenih dokaza, nego i odlučivanjem o prigovorima obrane dotične osobe, pod uvjetom da se u toj odluci za osobu koja se nalazi u istražnom zatvoru ne navodi da je kriva.

(¹) SL C 93, 11. 3. 2019.

Žalba koju su 30. studenoga 2018. podnijeli Harry Shindler i dr. protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 26. studenoga 2018. u predmetu T-458/17, Shindler i dr. protiv Vijeća

(predmet C-755/18 P)

(2019/C 172/08)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Harry Shindler i dr. (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Rješenjem od 19. ožujka 2019. Sud (četvrto vijeće) odbio je žalbu.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2019. uputio Judecătoria Zărnești (Rumunjska) — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor” protiv TM, UN, Asociația DMPA

(predmet C-88/19)

(2019/C 172/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Zărnești